

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2028/2020
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца Јавно комунално предузеће „Суботичка топлана“ Суботица, кога заступа Војнић Хајдук Југослав адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Карабасил адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 67/18 од 06.12.2019. године, у седници већа одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 67/18 од 06.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 67/18 од 06.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П 558/2017 од 18.12.2017. године, ставом првим изреке, укинут је у целости закључак извршитеља за подручје Вишег и Привредног суда у Суботици Милановић Бојане из Суботице И.Ивк ./2016 од 29.01.2016. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 58.320,00 динара у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, а у случају доцње са законском затезном каматом почев од дана доспелости до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 67/18 од 06.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Суботици, Судска јединица у Бачкој Тополи П 558/2017-27 од 18.12.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке Вишег суда у Суботици, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење у конкретном случају поднет је јавном извршитељу дана 24.02.2016. године, а побијана вредност предмета спора је 23.010,60 динара. Првостепена пресуда донета је 18.12.2017. године. Другостепена пресуда донета је 06.12.2019. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**